

τὸς Βελτίονος, Φρόνιμος δὲ ὥστε μὴ διαμαρτάνειν
κρίνων τὰ Βελτίω καὶ τὰ χείρω, μηδὲ ἄλλος προσ-
δεῖσθαι ἄλλ' αὐτάρκης εἶναι πρὸς τὴν τέτων γνῶ-
σιν, ἵκανος δὲ καὶ λόγῳ εἰπεῖν τε καὶ διορίσασθαι
τὰ τοιαῦτα, ἵκανος δὲ καὶ ἄλλος δοκιμάσαι τε καὶ
ἀμαρτάνοντας ἔξελέγξαι καὶ προτρέψασθαι ἐπ' ἀρε-
τὴν καὶ καλοκαγαθίαν) ἐδόκει τοιότος εἶναι, οἷος ἀν
εἴη ἀριστός γε αὐτῆς καὶ εὐδαιμονέστατος. εἰ δέ τω
μὴ ἀρέσκει ταῦτα, παραβάλλων τὸ ἄλλο θῆρος πρὸς
ταῦτα, δύτω κρινέτω.

προσδεῖσθαι] Edd. vett. προσδέ-
εσθαι.

ἄλλος — ἀμαρτάνοντας] Pro
ἄλλως — ἀμαρτάνοντα Welsius
et Ernestus e Steph. coniectura
idem receperunt, quod nos ex
ed. Cast. et interpretatione Bessa-
tionis.

ἔξελέγξαι] MS. habet tantum
ἐλέγξαι. Ern.

ἐδόκει] Iunt. addit δὲ, male.

ἀρέσκει] Edd. vett. ἀρέσκῃ, sed
si repudiat subiunctium.

ἄλλο] Cast., Bessar., et marg.
Steph. ἄλλων, haud inepte.

INDEX